

Žijeme ve škole...

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2015/2016

ŘÍJEN

Inspirace na přehlídce škol v Kolíně

První sportovní úspěchy

Přes Alpy na EXPO do Milána

Dobrovolní malíři pro město a školu

Žijeme ve škole...

Stalo se

22.9. se konal v Kolíně atletický trojboj 1. st.

29.9.-7.10. proběhl tradiční sběr starého papíru

30.9. se konal přespolní běh pro 2. stupeň-Kolín

1.10. jsme se pobavili na představení Jak jste to myslel, pane Shakespeare

5.-8.10. se p. ředitelka H. Borová a p. uč. M. Bílková účastnily vzdělávací exkurze na EXPO do Milána

8.10. šla na exkurzi do Lonzy 9.AB

9.10. jeli chlapi z 8. a 9. tříd do Kolína reprezentovat školu v minikopané

9.10. a další dny 4.A, 6. a 9. ročník pracoval tradičně na celostátní akci 72 hodin dobrovol. prací

12.10. se téměř všichni žáci z 9. ročníku podívali na přehlídku SŠ v Kolíně

15.10. vyrazily dívky z 7. a 9. tříd na Coca cola Cup (fotbal) do Krásné Hory u Příbrami

16.10. se konal poprvé turistický kroužek, který zamířil do Říčan

19.10. měli žáci ředitelské volno, neboť se pedagogický sbor školil

19.-24.10.- proběhl jazykový kurz v Rakousku, určený především pro 7. ročník (30 žáků)

22.10. vyrazili devátáci do Kolína na Úřad práce a zároveň navštívili v rámci finanční gramotnosti Českou spořitelnu

23.10. vyrazili do Kolína

reprezentanti ve stolním tenise

Stane se

27.10. se koná soutěž ve florbale v Kolíně- pro 4. a 5. ročník

28.10. je státní svátek, Den vzniku samostatného československého státu

29.- 30.10. máme podzimní prázdniny

2.- 30. 11. proběhne výstava fotografií ze školní

fotosoutěže, kde může každý 1krát hlasovat pro nejhezčí fotografii

7.11. jede KMD do Národního divadla na Strakonického dudáka

8.-14.11. vyrazí na jazykový kurz do Anglie 40 žáků z 8. a 9. ročníku

12.11. proběhne pedagogická rada

13.11. má dopravní teorii 4.B

16.11. mají žáci ředitelské volno, neboť se celý pedagog. sbor školí

17.11. je státní svátek - Den boje za svobodu a demokracii

18.11. proběhne celoškolský projekt na téma Etická výchova

Žijeme ve škole...

19.11. se konají třídní schůzky podle časového plánu

Foto ze sportovních akcí a malování zdi u fotbalového hřiště

Coca cola cup - aneb dívky vyrazily na fotbal

Psal se 15. říjen a venku bylo sychravo. Skupinka mladých dívek netrpělivě postávala před školou. Jelo se na fotbal, nikdo netušil, co ten den zažije, bude to výprask? Nebo to bude trapné? Nebo nás čeká nějaká švanda?

V 1. kole fotbalové soutěže děvčat se utkají vždy dva týmy, které spolu sehrají zápas. Vítězné družstvo samozřejmě postupuje. Losem nám byl určen tým ze základní školy v Krasné Hoře nad Vltavou. Cesta dlouhá, ale celkem příjemná, především jsme rozvíčovaly hlasivky. Počasí se nechtělo umoudřit, stále bylo krásně vlhko ze všech stran - od země i od nebe. Již v šatně jsme k druhému týmu zaujaly negativní postoj, to víte, rivalita před zápasem musí být. Poté už jen rozcvičit, rozběhat, potrénovat ještě pár přihrávek, přehodnotit rozestavení hráček, pár rad kapitánky Kačky Vaisové a pan rozhodčí již zahajuje zápas. Čekalo nás 2 krát 20 minut na klasickém fotbalovém, ale taky totálně promáčeném hřišti, kde byly soupeřky doma.. Suma sumárum celková prohra 0:3 není ostudou, to byste to museli vidět na vlastní oči! Vždyť soupeřky byla děvčata hrající opravdovou fotbalovou soutěž i s trenérem! Naše děvčata bojovala o míč jako Ivce, nenechala žádnou hráčku soupeřova týmu na pokoji. Nutno dodat, že ty byly zpočátku trochu zaskočený. Brankářka Míša Macurová zmařila několik soupeřových šancí a podržela nás ve hře. Nebýt penalty nařízené proti naší brance, výsledek by určitě vypadal lépe. A kdo další nás reprezentoval? Žaneta Břečková, Anička Korousová, Tereza Švarcová, Dominika Štěpničková, Ivča Tománková, Eliška Kmočová, Kamča Holá, Bára Kociánová, Veronika Zemanová, Bára Cikánová a Šárka Havlinová.

Moc jsme si ten den užily. Fotbalu třikrát hurá!

Text a foto M. Choutková

A fotbal podruhé- očima Terky

Nelíbily se nám, už když jsme je viděly. Možná proto, že měly normální dresy, zato nám by se pod dres vešla ještě půlka hráčů.

Navíc ty jejich pohrdavé pohledy! A to jsme se sem táhly takovou dálku a to ještě na můj svátek. Doufala jsem, že ty holky budou normální, ale tyhle holky byly fakt namyšlené..... Hned, jak jsem narazila na protihráčku, tak mě tahala za ruku nebo do mě kopala. Měla jsem chuť se otočit a dát jí ránu. Bohužel jsem na to neměla čas. Zato některé moje spoluhráčky stíhaly hrát a ještě reagovat na ty protivy na druhé straně. „Ta je jak tučňák,“ začala se smíchem volat jedna z nás. Když jsem se otočila, viděla jsem jednu z protihráček ležet na zemi. Je fakt, že padala často, hrálo se na mokré trávě. Emoce se stupňovaly. Bylo to deštěm, vztekem, jejich fauly a všeobecným nevybíravým slovníkem. Navíc jsem musela lítat za tou kulatou věcí, co dává většině kluků smysl. Ale stejně jsem si to děsně užila. Bylo to super. A i když jsme nevyhrály, měly jsme mnohem lepší náladu než soupeřky.

Švarcka

Žijeme ve škole...

Malé, ale šikovné běžkyně na 2. místě!

Poslední zářijový den jsme reprezentovali školu v přespolním běhu.

Nejúspěšnější byla nejmenší děvčata, která obsadila za družstvo 2. místo! Jejich trať měřila 1000 m, což je celý jeden kilometr! Na start se připravilo celkem 60 závodnic. Složení družstva bylo následující: Adéla Hampejsová (5.místo), Jana Štullerová (7.místo), Nela Srbová, Nela Hubáčková, Petra Kadlecová a Karolína Jírů. Děvčatům gratulujeme a stejně tak i všem, kteří dorazili do cíle! Bylo to pro každého určitě vítězství ne sice nad všemi soupeři, ale zajisté vítězství nad tratí a hlavně pak nad sám sebou!

A ještě pár statistik:

Z nejmladších chlapců jako první doskotal do cíle Matěj Kolpak následovaný Filipem Hampejsem.

Ze 102 dívek 6.-7. třída doběhly na krásném 17. a 18. místě Tereza Strejčková a Veronika Zemanová.

Hochů ze 6.-7. tříd nastoupilo do závodu 97 a na 17. místě se jako první z našich usadil Filip Barabáš.

Nejstarší dívky nastoupily v počtu 92 závodnic, na výtečném 18. místě doběhla Šárka Havlinová, chvíli za ní Bára Pavelková a Dia Šmigelská.

Na nejstarší chlapce čekalo po startu něco kolem 3 kilometrů. Startovní pole čítalo 90 chlapců. Na

23. místě doběhl jako první Ondřej Štuller, 27. Honza Šedina a 32. Ondřej Urbánek.

Fotky na <https://picasaweb.google.com/zskourim/Prespolak309>.

M. Choutková

Perličky z Kamiliny krabičky

- Nemohl chodit, takže seděl.
- Jé, hele tam jde běžec.
- Měl nevléčitelnou nemoc. Tak nevléčitelnou, že nešla vyléčit.
 - Jaká je nejdelsí evropská řeka? Nil a Amazonka.
- „Ml_nský je tam tvrdé, protože.... no, to nevím, proč.“ „Tak si řekni vyjmenovaná slova!“ „My, mýt..... Litomyšl. No není tam, takže měkké?“ „Ne, tvrdé, vždyť sis říkal vyjmenovaná slova po M.“ „No vždyť ano, mlýn začíná na M.“
- Když máme 1400 Kč a 5600 Kč, v čem nám vyjde výsledek? V kilech.
 - V ČR je takový kanál, kterým se dá dojít až do Španělska.
 - Na jaké polokouli leží Evropa? Na střední.
- „Paní učitelko, ať píše hezky, já to po něm nepřečtu.“ „Ne,ne, já píšu tak pěkně, že to po mě nepřečteš.“
 - George Gershwin se narodil 23.6. 1898 v New Yorku

Žijeme ve škole...

Sbíráme, pomáháme

Také letos na podzim se konal sběr starého papíru a kartonu. Děkujeme všem, kteří sběr donesli nebo se podíleli na nakládání papíru do kontejneru. V některých třídách se zapojila téměř většina žáků. Jsou ale také třídy, kde donesli sběr pouze dva žáci, jako například třída 5.A a 9.A. Celkem bylo nasbíráno 8800 Kg. Peníze získané sběrem budou použity na úhradu dopravy na soutěže, odměny pro naše žáky a školné pro naši adoptovanou dívku z Afriky.

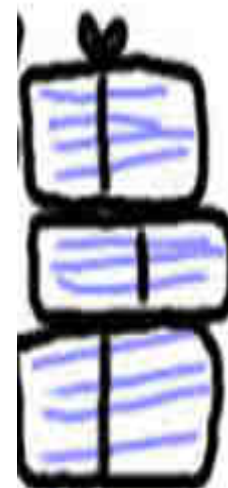
Nejllepšími sběračkami na škole byly:

- 1.-2. místo sestry Eliška a Šárka Švejdovy (2.B a 5.B) 380 kg
3. místo obsadil Jakub Nouzák (5.B) 324 kg

Pořadí podle tříd:

1.	2.B	1247,7 kg	(Švejdová Šárka 380 kg)
2.	5.B	1225 kg	(Švejdová Eliška 380 kg)
3.	1.B	1016,27 kg	(Břečka Adam 188 kg)
4.	7.B	672,5 kg	(Krásová Kateřina 210 kg)
5.	3.A	628 kg	(Kundel David 277 kg)
6.	4.B	624,4 kg	(Novák Jan 130 kg)
7.	2.A	496 kg	(Vacková Aneta 151 kg)
8.	1.A	476,3 kg	(Řezáč Josef 145 kg)
9.	6.třída	446 kg	(Pavelková Petra 269 kg)
10.	2.C	415 kg	(Šťastný Matěj 129 kg)
11.	4.A	373,5 kg	(Poláková Adéla 88 kg)
12.	8.A	217 kg	(Štuller Ondřej 75 kg)
13.	7.A	207,5 kg	(Kociánová Barbora 86 kg)
14.	9.A	175 kg	(Nešporová Adéla 105 kg)
15.	9.B	164 kg	(Jírů Jan 120 kg)
16.	3.B	163,6 kg	(Hrabánková Tereza 57,5 kg)
17.	8.B	156,7 kg	(Muller Tomáš 42,54 kg)
18.	5.A	95 kg	(Kocián Lukáš 86 kg)

PPP- První parlamentní perličky

Jako každý rok je volen školní parlament. Každá třída si volí své zástupce.

Tady jsou:

6.: Petra Pavelková, **7.A:** Tereza Kozáková, Tomáš Chlubna, **7.B:** Martin Kropáč, Bára Hykmanová, **8.A:** Jan Bug, Kamila Holá, **8.B:** Anna Korousová, Dominika Štěpničková, **9.A:** Tereza Švarcová, Anna Kohoutková, **9.B:** Jan Šedina, Lucie Kubelková

Dne 1.10 se konala první schůzka parlamentu, kde jsme se přivítali, bavili se o vánočním programu (**Jestli se bude vůbec konat, což záleží na chuti vás všech zapojit se!!!**) a volili si starostu. Starostkou jsem se o jeden pouhý bod stala já a za zástupkyni jsem si vybrala Lucku Kubelkovou, která skončila těsně za mnou. Děkuji všem za důvěru, kterou jste ve mě vložili. Pokusím se vás nezklamat (pro ty, co nepochopili, toto byl jen egoistický vtípek, který jsem si nemohla odpustit :-D). Budu vám podávat pravidelně zprávy o naší činnosti!

Švarcka

Žijeme ve škole...

Shakespearův život v několika minutách

Po loňských zkušenostech s představením Divadélka pro školy, které se setkalo s nadšením žáků, proběhlo ve škole na začátku října další představení tohoto divadla- Jak jste to myslel, pane Shakespeare? Dvojice herců v malé hale zahrála některé ukázky ze Shakespearových her a o Shakespearovi a jeho díle nám ledaco pověděla.

A byla to celkem zábava. Když si před nás stoupli dva herci a začali mluvit o Shakespearově životě, naplnilo se moje původní očekávání- hodina literatury. Ale následně začali hrát divadlo a myslím si, že se všichni dost nasmáli. A zároveň do nás informace o Shakespearovi a divadle nenápadně dostali a myslím, že jsme si je vryli do paměti, i když jsme si toho ani nevšimli. Mě osobně se líbilo, že do her často zapojovali nás. Jelikož se ve škole všichni známe, byla celkem zábava sledovat, jak někoho z naší školy třeba „mlátí“ kyjem do hlavy... Rozhodně bych uvítal takové odlehčení od školy častěji. Zároveň opravdu oceňuji, že pouze dva lidé dokázali rozesmát plnou haličku lidí. Byli to dobří herci. Sem tam jsem od někoho zaslechl, že větší nudu nezažil. Ale podle mě to je jen „frajeřinka“ a každý z nás se alespoň jednou zasmál. Třeba trochu.

Text Honza, foto V. Hřebíčková

Matějovy kameňáky (z internetu)

Položili jsme v několika zemích následující otázku: "Prosím vás, jaký je váš názor na nedostatek jídla v jiných částech světa?" Výsledek byl katastrofální:

V Africe nikdo nevěděl, co je to jídlo.

V Západní Evropě nikdo nevěděl, co je to nedostatek.

Ve Východní Evropě nikdo nevěděl, co je to váš názor.

V Jižní Americe nikdo nevěděl, co je to prosím vás.

V USA nikdo nevěděl, co je to v jiných částech světa.

Žijeme ve škole...

72 hodin dobrovolné práce pro okolí - Duhové míče

Na začátku října se konal již 4. ročník této akce. Letošní devítky pracují už tradičně, letos se k nim přidala ještě 6. třída. Zakázka od města byla náročná- pomalovat zeď, která odděluje fotbalové hřiště od silnice. Malůvky, které tam původně byly, byly už omšelé, nevýrazné. A tak jsme se do toho s vervou pustili. Paní učitelky předkreslovaly, děti vymalovávaly, nálada byla výborná a všichni chtěli, aby bylo zdařile hotovo. Ale nepřálo nám počasí. I když jsme původně plánovali pracovat jako všichni na této akci 9.10., přšelo a nešlo to. Nakonec jsme malovali, když bylo lépe, ale sluníčku se naše míče zřejmě moc nelíbily. Nesvítilo a nesvítilo. Ještě ve chvíli uzávěrky časopisu nebylo hotovo. No, pokud to do zimy nestihneme, doděláme vše na jaře. Zeď na nás určitě počká! Doufejme, že se malba líbí! M. Bílková

72 hodin dobrovolnictví „Vesele do školy 2“ v podání 4.A

Byl normální den, normální pondělí.

Svítilo slunce. Obléklí jsme se a šli jsme ven, protože nás paní učitelka přihlásila do projektu "72 hodin pro lidi, přírodu a místo, kde žijeme".

Minulý rok jsme malovali

stopy před školou a na plot přivazovali obrázky strašidel, aby cesta do školy byla veselejší. V letošním roce jsme opravovali stopy a namalovali tři obří skákací panáky.

Začínali jsme velkým úklidem. Paní učitelka připravila barvy na obkreslování tlapek. Když bylo hotovo, předkreslili jsme křídami panáky, které jsme ve skupinách navrhli. Potom jsme šli na svačinu, protože jsme byli zmrzlí a hladoví, a po svačině jsme všechno obtáhli barvami.

Moc jsme si to užili, bylo to super. Příští rok budeme určitě dělat znovu něco dalšího!

PS: Chtěli bychom vzkázat pošťákovi a paní na podpadcích, ať koukají, kam šlapou.

A ať nám věří, že když je něco mokré, tak je to mokré.

My všichni malíři ze 4. A

Žáci zírají na mapu a nedávají pozor. "Co tam stále máte?" ptá se pedagožka. Hlásí se Jirka, "nedaleko od Trenčína sedí moucha."

Jirkovi se v žákovské knížce objeví poznámka : Váš syn nemá žádné znalosti.

Otec připíše: Proto chodí do školy.

Ve škole vysvětluje paní učitelka dětem, jaký je rozdíl mezi nehodou a neštěstím.

Pepíček se přihlásí a řekne: "Když ztratím žákovskou knížku, je to nehoda, když jí najde tatínek, je to neštěstí."

Žijeme ve škole...

To nebo to

P. učitelka Kubelková
Matika nebo čeština? - Matika
Den nebo noc? - Den
Léto nebo zima? - Léto
Sladké nebo slané? - Slané
Čočka nebo fazole? - Čočka
Hory nebo moře? - Moře
Paříž nebo Londýn? - Londýn
Černá nebo bílá? - Černá
Praha nebo Kouřim? - Kouřim
Kafe nebo čaj? - Kafe
Studený čaj nebo horký čaj? - Horký čaj
Kino nebo divadlo? - Kino
Angličtina nebo němčina? - Angličtina
Kluci nebo holky (žáci)? - Holky :P
Přestávka nebo hodina? - Přestávka
Všední den nebo víkend? - Víkend
Pes nebo kočka? - Koně...
Ovoce nebo zelenina? - Ovoce
Komédie nebo horor? - Komédie

P. učitelka Bílková
Matika nebo čeština? - Čeština
Den nebo noc? - Den
Léto nebo zima? - Léto
Sladké nebo slané? - Slané
Čočka nebo fazole? - Fazole
Hory nebo moře? - Hory
Paříž nebo Londýn? - Paříž
Černá nebo bílá? - Černá
Praha nebo Kouřim? - Kouřim a Praha
Kafe nebo čaj? - Čaj
Studený čaj nebo horký čaj? - Horký čaj
Kino nebo divadlo? - Divadlo
Angličtina nebo němčina? - Čeština
Kluci nebo holky (žáci)? - Všichni
Přestávka nebo hodina? - Přestávka
Všední den nebo víkend? - Víkend
Pes nebo kočka? - Kočka
Ovoce nebo zelenina? - Ovoce
Komédie nebo horor? - Komédie
Ptaly se Lucy a Kamča

Přehlídka škol potěšila i zklamala

Téměř všichni žáci z devítky navštívili 12. a 13. 10. v Kolíně přehlídka škol. Přehlídka možností některé oslovila, některé zklamala. Ptali jsme se deváťáček, co jim tato akce dala:

Anička: Dozvěděla jsem se o nových školách. O grafické, na kterou chci jít, jsem se dozvěděla spoustu informací.

Žaneta: Bylo tam hodně oborů pro kluky, ale vybrala jsem si taky- obchodku.

Lucka: Nenašla jsem tam ani jednu zdravku, tak jsme vyrazili přímo na zdravotní školu v Kolíně a tam mi vše řekli a ukázali.

Aneta: Máma měla hned jasno, chce mě šoupnout na kosmetičku, ale nechce, abych bydlela na ubytovně. Já bych nejradši dělala něco se psy.

Ad'a: Já sama nevím, ale máma předurčila do Kolína na spoje.

Majda: O své škole toho už vím dost, byla jsem se na ni podívat. Hlásím se na módní návrhářku do Lysé nad Labem.

Lenka: Líbila se mi hotelová škola.

Kačka: Už když jsem tam šla, měla jsem vybrané dvě školy, ale našla jsem jen jednu- hasičskou v Čáslavi. Jenže stejně bych jako holka nemohla jezdit do akcí, tak nevím.

Eva a Simča: Chtěli bysme být zahradnice.

Míša S.: Absolutně nevím, ani po burze.

Tereza: Ptala jsem se na gymnázia, ale moc ochotní nebyli.

Zajímáme se o svět okolo...

Zajímavé osobnosti našich dějin podle Marka

Výsadkáři Gabčík a Kubiš - atentát na Heydricha

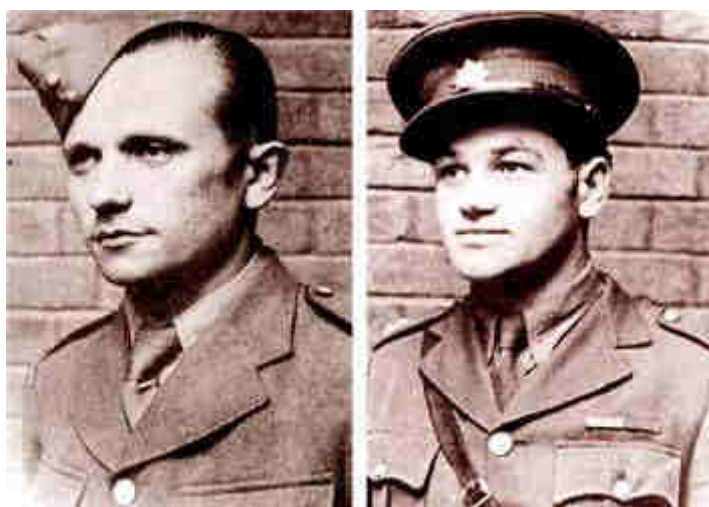
Po připojení Československé republiky k Třetí říši byl jmenován říšský protektor Protektorátu Čechy a Morava Reinhard Heydrich. S diktaturou Adolfa Hitlera samozřejmě všichni nesouhlasili, ve Velké Británii cvičili výsadkáře a Josef Gabčík a Jan Kubiš byli určeni, aby na Heydricha spáchali atentát, známý jako Operace Anthropoid.

Ve Velké Británii pracovali naši vojáci a atentát na říšského protektora měl provést rotmistr Josef Gabčík a rotný Karel Svoboda. Karel Svoboda si ale při cvičném seskoku způsobil úraz a byl nahrazen Janem Kubišem. Do atentátu byl zapojen údajně ještě jeden člověk, Josef Valčík, který kvůli nepřehlednosti zatačky měl dát výsadkářům znamení kapesním zrcátkem. V den atentátu (27. 5. 1942) jel Reinhard Heydrich na Pražský hrad ve svém odkrytém voze značky mercedes, když výsadkáři zaútočili. Gabčík se pokusil střílet. Jeho samopal však selhal. To už ale Kubiš hodil k autu granát, kterým poničil auto a protektora zranil. Později byli oba pronásledováni a hledáni. Až 18. června 1942 po útoku osmi set příslušníků Waffen-SS spáchali po neúspěšném boji sebevraždu spolu s dalšími parašutisty. Většina Kubišovy rodiny byla zatčena a část poslána do koncentračního tábora. Přestože Heydrich nezemřel na místě, byl atentát považován za úspěšný (zemřel asi o týden později v nemocnici na Bulovce). Byl to jediný úspěšný atentát na vysokého německého politika za války. Bohužel jako odplatu nacisté zabili stovky lidí (asi 3000) a vypálili vesnice Lidice a Ležáky. Období po atentátu se nazývá heydrichiáda. **Text zpracoval Marek, foto internet**

Reinhard Heydrich (nahore)

Výsadkáři Gabčík (vpravo) a Kubiš (vlevo)

Reinhard Heydrich při atentátu (dole)

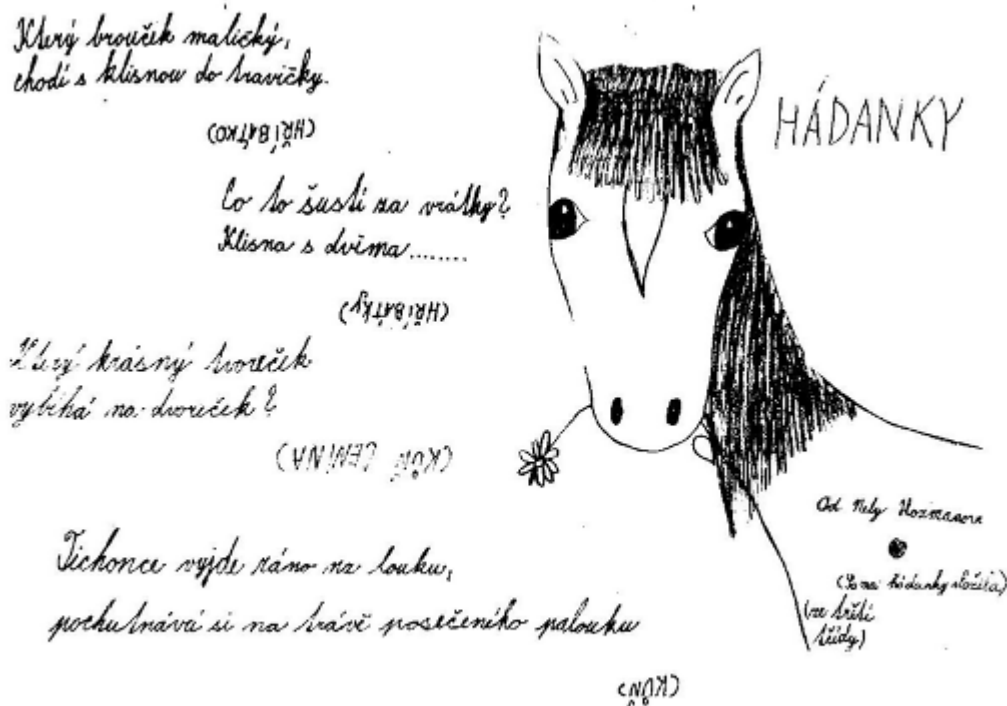

Myslíme si...

Život bez mobilu

Tentokrát píšou z vlastní zkušenosti- rozbil se mi mobil. Sice na krátkou dobu, ale! Jak by se žilo bez mobilu? Zkráceně, by to bylo hrozný!

Místo SMS by se posílaly dopisy a než by nám někdo odpověděl, tak bychom čekali nejméně do druhého dne! Sice kdyby nebyly mobily, tak by byly paní učitelky rády, protože by o hodině nic nezvonilo a ani nepípalo, ale taky bychom pak nemohli zavolat kamarádovi s tím, že nevíme, co je za úkol. Celý den bez mobilu a internetu prostě nevydržíme (většina z nás), a tak ve škole o přestávkách hrajeme MineCraft, dream language soccer, Random Heroes 1 a 2 a spoustu dalších her na mobilních telefonech. Co bychom tedy bez mobilu o přestávkách dělali? No, co asi? Svačili, dělali si úkol na další hodinu. Anebo si hráli na Harryho Pottera? Dehete

Letos už patří na druhý stupeň!

Už v páté třídě jsme měli třídu na druhém stupni a viděli, jaká to je divočina. Vyjít o přestávce na chodbu vyžadovalo obrovskou ostražitost. Proto mě překvapilo, že když patřím na druhý stupeň, tak se vše změnilo. Mám na každý předmět jinou učitelku. Když jsem byla na prvním stupni, tak vše bylo v pohodě, měla jsem maximálně dvě učitelky, ale teď je to 7 učitelek a jeden učitel 😊. Na prvním stupni jsem se stěhovala jen na angličtinu. Teď je to na každý předmět (bolí mě nohy). A ještě jsem se nevzpamatovala z toho, ve které třídě máme na který předmět být. Každý den musíme číst nástěnku v 1. patře, kde jsou různé vzkazy ze sborovny. Je to docela dobré, ale musíme být samostatnější. Někdy si myslím, že 5. třída byla těžší než šestá. Nevím proč, asi proto, že v 6. třídě se učivo opakuje a učíme se podobné věci jak loni. Nebo nás předchází třídní hezky vycepovala a hodně naučila. Na druhém stupni je více akcí a na nich máme lepší místa, sedíme vpředu, protože jsme nejmenší, juchů!! Druhý stupeň vůbec není nudnej, je to sama šílenost! 😊

Saša

Když jsem přišla do šesté třídy, byla jsem napjatá a zvědavá. Pokládala jsem si otázky: jaké to tu bude a jak učitelky budou přísné? Po pár týdnech jsem si na otázky odpověděla. Učitelky nás nešetří, dávají nám klidně čtyři úkoly denně. Na prvním stupni dávaly jeden úkol denně. Vypadá to tu úplně jinak. Krásné obrázky a hezky namalované židličky. A hlavně ty pekelně nekonečné schody! Vždycky když je vyjdu, jsem udýchaná jako po maratonu. Ale zatím mě to baví a hlavně mám super kámošky. **Pet'a**

Myslíme si...

Trochu bulváru ze světa módy-Cara Delevingne

Cara je nejslavnější modelka současnosti. Nově i úspěšná herečka (Papírová města, S tváří anděla). Fotila například pro značky jako Chanel, Zara, DKNY, Dolce a Gabbana.

Sice je jí teprve 23 let, ale za svůj život toho dokázala už docela dost. Kromě úspěchů je taky známá jako největší „pohodářka“ showbyznysu, která má velmi husté obočí. Není to totiž typická modelka, která má vytříbené chování a dokonalé oblečení, i když je doma. Přesně naopak. Věčné pařby, vulgární gesta, skandály, šílené oblečení. Toto je svět Cary. Modelky nemívají tetování, ale Cara jich má opravdu hodně! Tahle holka se opravdu ničeho nebojí a to ani otevřeně mluvit o sexu a o své orientaci. Je totiž lesbička a je na to hrdá. Mezi její ex patří taky herečka Michelle Rodrigues, která se proslavila filmy Rychle a zběsile. Pravdou je, že Cara teď nebude mít na vztah čas. Vydává totiž album a natáčí nové filmy. Asi si říkáte: A modeling nic? Bohužel se Cara modelingu kvůli herectví vzdala. A my ti, Caro, držíme palce, ať se ti daří.

Švarcka

Zprávy ze světa golfu

Saša Rock z 6. třídy je stále lepší golfistka, letos dosáhla v golfu dalšího úspěchu.

A nandala jsem to i klukům!

Od dubna do října jsem hrála golfovou Dětskou túru Severovýchod - v krajích Liberecký, Královohradecký, Pardubický a kraj Vysočina.

Mohly se zúčastnit děti z celé ČR. Celkem soutěžilo 406 dětí v max. 18 turnajích, na různých hřištích, v kategoriích mladší žáci do 12 let (moje kategorie), starší žáci 13-14 let, kadeti a kadetky 15-16 let a mládež 17-21 let. Celou sezónu jsem hrála turnaje proti holkám i klukům. Ale jenom nejlepších 9 turnajů se započítá do finálního řebříčku. Což bylo moje štěstí, protože jsem na jaře nehrála dobře a musela jsem vynechat několik turnajů. Nakonec jsem odehrála asi 11 turnajů, celkem se mi dařilo, tak jsem body sbírala docela rychle. Začala jsem na 25 místě, poskočila na 15., najednou na 7., potom 4. a najednou mi došlo: „To jsem úplně za 3. místem!“ Tak jsem se začala víc snažit. Poskočila jsem na 3. a potom na 2. místo!!! To byl srpen a do konce túry ještě skoro 2 měsíce!!! Tak jsem musela trénovat a trénovat a hrát a hrát.

Nakonec nás soutěžilo 46 holek v mé kategorii, ale týden co týden jsem hrála proti klukům, těch bylo 106. Blížilo se finále, mělo být 3. 10. Hrál se na těžkém hřišti Pardubice Bohdaneč. Samá voda, vykolíkané území out, hodně nervózních dětí a jejich rodičů. Já jsem taky byla pořádně nervózní. Moc jsem se přála udržet 2. místo a vyhrát ten velký pohár. Prvních 9 jamek jsem hrála moc dobře, výborně, potom jsem se nějak na 11. jamce dostala do kopřiv. Já alergik! Lýtko mě začalo svědit, oteklo mi a nemohla jsem se vůbec poškrábat. Pak se vše zhroutilo, nemohla jsem se vzpamatovat, míček mi prostě nechtěl jít správným směrem a já jenom myslela na to, jak se dostat k lýtku! Nějak jsem to dala, poslední 2 jamky, 17. a 18. to bylo asi nejhorší.

Celkem se hraje 18 jamek asi 5,5 hodiny a představte si, jak vás něco skoro 2,5 hodiny svědí a vy se nemůžete poškrábat!!! Když jsem si spočítala na poslední jamce skóre, tak jsem se rozplakala. Máma od Alexe a Chrise Boháčových, se kterými jsem hrála (dvojčata, skončili na 2. a 3. místě z celé túry u kluků) mi řekla: „Alex, nebřeč, vždyť jsi hrála hezky,“ a já jí řekla: „Ale já brečím radostí!“ V té chvíli jsem věděla, že mám 2 místo a pohár!!! Čekali jsme na vyhlášení dlouho, hodně dětí ještě hrálo na hřišti. Moje kamarádka Tereška obsadila 3. místo, byla jsem moc ráda, jenom o 2 body za celou sezónu porazila další holku. Já na ně měla větší náskok. Pak jsem si šla pro svůj krásný, nádherný, velký pohár.

Úžasný pocit, nejlepší v mém životě!!!

Saša a její pohár na fotografii

Ptáme se...

Na EXPU v Miláně

V rámci dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků navštívily p. ředitelka Hana Borová a p. uč. Marie Bílková Všeobecnou světovou výstavu EXPO, která se letos konala v Miláně. Obě zodpovídaly naše otázky:

Co je to vlastně EXPO?

Expo je název výstavy, která má víc než stoletou tradici (dříve jen Světová výstava). Vystavující státy ze všech koutů země předvádí ve vlastních pavilonech své výrobky, zemědělské produkty, umění, ale i národní tradiční výrobky, produkty a jídlo. Výstavy se konají v rozmezí 2 - 5 let na různých místech, jsou různě tematicky zaměřené. Letos volba padla na italský Milán a téma znělo: Uživit planetu, energie pro život.

Kolik zemí zde vystavovalo?

Kolem 130 zemí z celého světa. Na ploše větší než 1 km čtvereční se nacházelo množství různorodých národních pavilonů, ale bylo zde zabezpečeno i zázemí - restaurace, občerstvení, WC, zdarma pitná voda. Výstava je ohromný kolos.

všem obyvatelům planety dostatek kvalitních a nezávadných zdrojů jídla a pití. Třeba nedostatek vody, který my vůbec nepociťujeme, se dnes týká řady států, takže se snaží s vodou hospodařit, šetřit s ní, žít ekologicky. Ne všichni se ale tématu podřídili, některé státy pouze předváděly své tradiční výrobky.

Co se vám nejvíce líbilo?

H.B.: Moc se mi líbila architektura jednotlivých pavilonů. Na pavilonech Izraele a USA mě zaujala ukázka vertikálních polí budoucnosti. Ve slovenském pavilonu „kouzelné brýle“

s prezentací jednotlivých oblastí Slovenska. Francie měla krásně a nápaditě vyzdobený interiér svého pavilonu v duchu francouzské kuchyně a tradic země. Zklamal mě náš pavilon, který se příliš tématu výstavy nevěnoval. Jeho součástí je také bazén, který symbolizuje silnou tradici v lázeňství anebo odvěkou českou touhu po moři. Konstrukce bazénu má být po výstavě převezena do Prahy, kde oživí část břehu řeky Vltavy. Ale zabodovala česká zvěřinová restaurace La Baita del Cacciatore v našem pavilonu a byla prestižním deníkem Corriere della Sera vyhlášena jako třetí nejlepší. Před zvěřinové speciality podle šlechtických, mysliveckých i pytláckých receptů se dostala v „Top del Top“ jen francouzská a uruguayská kuchyně. Podle serveru EXPO notizie je český **pavilon nejpohodovější a druhý nejhezčí v noci** (za nizozemským a před kuvajtským).

Kolik bylo návštěvníků?

Prý denně projde výstavištěm okolo 250 tisíc lidí. Výstava trvá nepřetržitě 6 měsíců od 1. května do 31. října. Takže ji mohlo navštívit asi 40 milionů lidí. Bylo zajímavé pozorovat tohle lidské hemžení mnoha národů a řečí.

Kvůli čemu se vlastně výstava koná?

Expo 2015 se věnuje klíčovým otázkám udržitelného rozvoje, takže tu byly prezentovány a srovnávány tradiční a inovativní postupy při výrobě potravin. Hlavním motivem výstavy je přítom otázka, **jak zajistit**

Ptáme se...

M.B.: Určitě to byla celková atmosféra a různorodost. Nikde se neopakovalo ztvárnění pavilonů, byly odlišné zvenku, ale i zevnitř. Bylo stále na co koukat. Okouzila mě prezentace Spojených arabských emirátů, kde je vody opravdu nedostatek a většina obyvatel žije pouze v Dubaji. Dubaj je město vzniklé před 50-60ti lety na poušti a historie byla kouzelně zpracovaná. Líbila se mi expozice Argentiny svým celoplošným promítáním, do brazilského pavilonu se vstupovalo po závěsné síti, takže jsme byly trochu jako opičáci... Viděly jsme asi jen 20 pavilonů ze 130, neboť se často i čekalo na vstup ve frontách, ale musím říct, že všude bylo něco zajímavého.

Váš zájezd trval ale déle než jeden den, kde jste ještě byli?

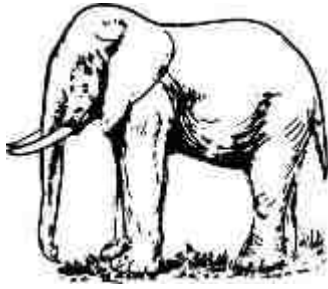
obě: Cestou tam i zpátky jsme se stavovali na různých místech - třeba v olympijském areálu v Mnichově, v hlavním městě

Lichtenštejnska ve Vaduzu... Také jsme byli v Miláně v historickém centru, kde stojí jedna z největších katedrál Evropy, nádherná mramorová stavba v gotickém stylu. Dalo se tu vylézt až nahoru na střechu a to byl také zážitek. No a Alpy... Přejezd tam i zpět mimo tunely, serpentiny jsme vystoupali až do výšky 1815 m nad mořem a kochali se hřebeny s ledem, pod nimi barevné podzimní lesy, ovce, salaše, zbytky hradů a vesničky. Svítalo slunce a byla to paráda. Také návštěva švýcarského horského střediska Svatý Mořic v nadmořské výšce 1750 m, kde se dvakrát konaly zimní olympijské hry, byla velmi zajímavá. V roce 2017 se zde bude konat Mistrovství světa v alpském lyžování, již popáté. A 322 dní v roce zde svítí slunce!

Celá exkurze byla velmi vydařená a obohacující.

Fotografie z EXPA, katedrála v Miláně, pohledy na Alpy H. Borová

Proč mají sloni dlouhé choboty?(bajka)

Pro mnoho lidí je to záhada podivná. Každý má přeci nos krátký, tak proč sloni ne? Povím vám příběh, který vysvětluje vše.

Kdysi dávno, když ještě lidé na planetě Zemi nežili, velcí bohové z nebes stvořili slona. Jediného Slona na planetě. Tento Slon ale neměl dlouhý chobot, jako je tomu dnes. Měl chobot krátký. Slon si užíval života. Měl opravdovou radost ze života! Dováděl, běhal po lesích, skákal po loukách... Našel si spoustu kamarádů, ale jediným pravým kamarádem mu byla Liška. Dováděli, běhali po lesích

a skákali po loukách spolu. Jenže Slon o mnoho vyšší byl a širší též, a proto si začal hledat přítele stejně velkého. Když dováděl, běhal po lesích a skákal po loukách, narazil na Žirafu. Žirafa byla opravdu velká, větší než slon, a tak se stali přáteli. Liška ve Slonově chování poznala, že se chová jinak, a proto se ho zeptala: „Našel sis jiného přítele, stejně velkého a širokého, jako jsi ty?“ A Slon Lišce zalhal, že ne. Ale Liška opravdu chytrá byla, a tak brzy poznala, že Slon lže. V tu chvíli si vzpomněla, co jí říkala babička Liška, když byla malá. A tak povídá: „Slone, ukaž mi svůj nos. Pokud bude měkký, lžeš.“ Slon se dlouho ostýchal, protože Žirafu zatajil a nechtěl Lišku ranit. Ale nakonec souhlasil. A nastal problém. Protože liška o hodně menší byla, nedosáhla mu na nos. Ať skákala vysoko, jak chtěla, jeho nosu se nedotkla. Skákala Slonovi na nos tak dlouho, dokud jí nohy nezdřevněly. Slon ani Liška si nevěděli rady. Takhle přeci Liška nikdy nezjistí, jestli Slon lže! Byli oba smutní, a tak se raději od sebe odstěhovali. A aby Lišce bohové pomohli, seslali na Zem další slony, aby se měla Liška s kým kamarádit. Jenže tito sloni neměli nosy krátké, ale dlouhé jako hadice. Nejspíš proto, aby si příště mohla liška sáhnout slonům na nos, pokud by zalhali. A protože Liška už šťastná byla, že má nové přátele, ani Slon už nebyl smutný. A od té doby mají sloni dlouhé chobot. Honza

Baba Jaga z Mrazíka před soudní stolicí se hájí

Já jsem moc hodná čarodějnice. Žiji na samotě v lese v chaloupce na kuřích nožkách. Žiji tam se svým vepříkem, černým kocourem a sovou.

Když se ke mně přišel Ivan ptát na cestu, tak mě vzbudil tím, že poručil chaloupce, ať se na něj otočí. Proto jsem byla mrzutá a zavolala jsem na něj svoji lesní ochranku, protože jsem se bála, že mi ji chce Ivan vykrást. Pak jsem se rozhodla, že ho šoupnu do studené pece, jen aby se lekl a aby mě už neotravoval. Jenže jsem si před spaním zatopila, abych měla teplo. A když jsem chtěla, aby si Ivan sedl na lopatu, dělal, jako že neví, jak se na lopatě sedí. Tak jsem mu to chtěla ukázat, sedla jsem si na lopatu a už jsem byla v peci. Rozhodla jsem se, že to takhle nenechám a potrestám ho. Proměnila jsem svého vepříka v sáňky samochodky a hodila je na sníh. Sáňky sice jely správnou cestou, ale Ivan za nimi musel celou cestu běžet. Když se Ivan znovu setkal se svou Nast'ou, tak jsem vzala svůj létající džber a dolétla k loupežníkům. Jako správná ženská jsem se jim chtěla zalíbit a zavděčit, tak jsem loupežníkům nabídla peníze za to, že Ivana trochu postraší, ale to se nepodařilo, protože loupežníky omráčily jejich dřevěné palice, které jim Ivan na jaře vyházal do vzduchu tak, že spadly až v zimě. Ivan mi pak narazil na hlavu můj džber a Nastin čokl mě prohnal po lese.

Já jsem mírumilovná sklerotická stařenka, sice jsem byla trochu nepříjemná, ale nechtěla jsem NIKOMU ublížit, takže nechápu, proč mě Ivan zažaloval za pokus o vraždu, když strčil do pece on mě!!!

Text Miša Švorcová 9.B, ilustrace Petra Pavelková 6. roč.

Bavíme se...

Horoskop pro zamilované pubertáky

Beran (21.3.-20.4.) - Karma je mrcha a vy to určitě víte. Tentokrát to neschytá nikdo jiný než vy. V říjnu se vám otevřou nové možnosti v oblasti lásky. Pokud budete pátrat, určitě se vám poštěstí najít někoho na volné dny. Říjen je pro vás ale taky plný stresu, a proto byste si měli dát pauzu a jet na wellness víkend.

Býk (21.4.-21.5.) - Dávejte si maximální pozor nejen na svoje zdraví fyzické, ale i na zdraví psychické (očekávejte výpadek elektrického proudu a vy budete dva dny bez wifiny). Váš milostný život bude plout na stále stejných vlnách, které se změní v tsunami plné emocí a zážitků.

Blíženci (22.5.-21.6.) - Připravte se na to, že vás čekají nejen rozchody, odloučení, náročné učení, ale také nepříjemné zprávy, které vás zaskočí. Planeta Merkur vám přinese do života jistého člověka, kterého už dobře znáte z minulosti a na kterého jste však už dávno zapomněli. Je jen na vás, jak situaci využijete.

Rak (22.6.-22.7.) - Už si nemusíte pouze představovat romantické chvíle. Tento měsíc máte šanci objevit v okolí školy partnera právě pro sebe. Tak si to nepokažte machrováním. Až doteď jste se neučili... Měli byste s tím něco dělat, jinak se vám vaše nepracovitost vymstí.

Lev (23.7.-22.8.) - U osob druhého pohlaví dnes obdivujete hlavně mozek. Berete je jako první pomoc při problémech. Dávejte si pozor na to, co jíte, ať si nemusíte zpívat tu novou písničku od Evy Farne "Mám boky jako skříň, jako skříň..." Čas na něco pozitivního – prodloužený prázdninový víkend vám bude přát k lásce.

Panna (23.8.-22.9.) - Lásku teď možná vnímáte jako luxus, který kvůli školnímu zatížení musíte pořád odkládat. Opravdu si nenajdete ani chvíli? Váš partner/ka netrpělivě čekají na vaši přízeň.

Váhy (23.9.-23.10.) - Tento měsíc budete hodně myslet na svého přítele/přítelkyni. Pokud žádného nemáte, tak nezufejte, protože si tento měsíc někoho pravděpodobně najdete. Jestli si ho však nenajdete - chyba tisku. Pořád se hlásíte na různé konkursy, ale nikdy jste neměli štěstí. Tento měsíc se však vše vyplní.

Štír (24.10.-22.11.) - Jedinou osobou, které tento měsíc uděláte radost, bude váš protějšek. V jeho přítomnosti jako byste celí roztáli.

Dejte si pauzu a odpočiňte si od rodinných problémů.

Střelec (23.11.-21.12.) - Vyzařujete pohodu a srdečnost, které každého dostanou. Partner na vás nedá dopustit, seznamovat se budete samovolně a všude. Když jste single, don't worry, užívejte si svobodu

Kozoroh (22.12.-20.1.) - Můžete mít pocit, že vaše partnerství jede z kopce. Přátelé vám připomenou přednosti vztahu, které vy si už neuvědomujete. Dejte na rady spolužáků, protože tentokrát budou mít pravdu. Nechte se unést krásou vašeho okolí

Vodnář (21.1.-20.2.) - Při nějakém koníčku můžete narazit na zajímavý protějšek. Spojovat vás bude mnohem více než jen stejné záliby. Nenechte se však oklamat vaší rodinou. Počasí se bude chovat podle vaší nálady.

Ryby (21.2.-20.3.) - Podezíráte-li protějšek z nevěry a rádi byste znali pravdu, teď máte možnost promluvit si bez zbytečných emocí a křiku. Pokud váš vztah nedopadne dobře, nebojte, protože zanedlouho se objeví "pan/í božský/á".

Lucy a Kamča

Bavíme se...

Honzovy zaručené kachny Povinné počítačové hry?! Ano!

Nevím, zda jste o tom už slyšeli, neboť to není ještě oficiálně prohlášené, ale víme to skoro jistě. Ze všech se stanou počítačová hráči. Bud' dobrovolně, nebo ne.

Dámy a pánové, je to tak. Všichni se staneme počítačovými maniačky. Rozhodlo o tom ministerstvo školství dne 22.9.2015.

Nevěříte? Nemusíte, ale až vám hry vstoupí do mozku a začnou vás plně ovládat, neříkejte, že jsem vás nevaroval. Nebo minimálně neinformoval. Ale nebudeme se na to dívat z pohledu TV Novy, zkusíme pohled ministerstva. Počítačové hry by nám podle ministerstva měly pomoci v odreagování a odpočinku od učení. Pak by měly být prospěšné pro množení mozkových buněk a měly by rozvíjet naši paměť. Ale to my žáci přece stále tvrdíme, jen dospělí to dosud nechápali. Ať se vám to líbí nebo ne, jedna věc je na tom opravdu skvělá. A to jest, že budou zrušeny nynější počítače ve školní počítačovně a budou koupeny nové mašinky. Ale ne jen tak ledajaké, nejnovější modely s luxusní grafikou a procesorem. A to vše i s nejlepším hardwarem, který je na trhu! Budeme si moci vybrat jakoukoliv hru a budou jim věnovány 4 hodiny týdně, bohužel se bude muset přidat 1 vyučovací hodina navíc do rozvrhu, aby se to vše dalo početně do pořádku. A také bude předělána počítačovna, stane se z ní spíš počítačové studio! Mě se to tedy líbí a vám? Na celém projektu by se mělo začít pracovat už příští rok. **Honza**

Perlička z 2.A

Ve druhé třídě si děti povídali o tom, že stejně znějící slova mohou mít různý význam, např. kohoutek u umyvadla, kohoutek u babičky na zahradě, ucho na hlavě, ucho u hrnce...

„Děti přemýšlejte a řekněte také nějaké takové slovo,“ povídá p. učitelka.

„Ahoj, když přijdu a Ahoj, když odcházím,“ pravil jeden žáček. ☺

Puzzlík

12. ročník

Redakce 2015/2016

Grafik a redaktor:

Tomáš Chlubna (Jonáš) 7.A

Redaktoři:

Tereza Švarcová (Švarcka) 9.A,

Lucie Kubelková (Lucy) 9.B

Marek Čejka (Marek) 8.A,

Jan Bug (Honza) 8.A,

Kamila Holá (Kamča) 8.A,

Matěj Drahota ((Nehete) 8.A,

Barbora Pavelková (Bára) 8.B,

Alexandra Rock (Saša) 6.tř.

Petra Pavelková (Pěťa) 6.tř.

Šéfredaktorka

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim, náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz

